

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Ordinario di Verona – Itálie) – Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli v. Banco Popolare – Società Cooperativa

(Věc C-75/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitele — Postupy alternativního řešení sporů — Směrnice 2008/52/ES — Směrnice 2013/11/EU — Článek 3 odst. 2 — Odpor podaný spotřebiteli v rámci řízení o platebním rozkazu zahájeného na návrh úvěrové instituce — Právo na přístup k soudnictví — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví povinné využití mediačního řízení — Povinné zastoupení advokátem — Podmínka přípustnosti žaloby k soudu“

(2017/C 277/19)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Ordinario di Verona

Účastníci původního řízení

Žalobci: Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli

Žalovaná: Banco Popolare – Società Cooperativa

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví využití mediačního řízení ve sporech uvedených v čl. 2 odst. 1 této směrnice, jako podmínku přípustnosti žaloby týkající se těchto sporů, za předpokladu, že takový požadavek nebrání stranám sporu ve výkonu jejich práva na přístup k soudnictví.

Uvedená směrnice musí být naproti tomu vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví, že v rámci takové mediace musí být spotřebitelé zastoupeni advokátem a mohou ukončit účast v mediačním řízení pouze, pokud prokáží existenci oprávněného důvodu na podporu tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 156, 2.5.2016.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Midden-Nederland – Nizozemsko) – Federatie Nederlandse Vakvereniging a další v. Smallsteps BV

(Věc C-126/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2001/23/ES — Články 3 až 5 — Převody podniků — Zachování práv zaměstnanců — Výjimky — Insolvenční řízení — Pre-pack — Přežití podniku“

(2017/C 277/20)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Midden-Nederland

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Federatie Nederlandse Vakvereniging, Karin van den Burg-Vergeer, Lyoba Tanja Alida Kukupessy, Danielle Paase-Teeuwen, Astrid Johanna Geertruda Petronelle Schenk

Žalovaná: Smallsteps BV

Výrok

Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů a zejména její čl. 5 odst. 1 musí být vykládány v tom smyslu, že ochrana zaměstnanců zaručená v člácích 3 a 4 této směrnice je zachována i za takové situace, jaká nastala ve věci v původním řízení, kdy k převodu podniku dojde po prohlášení úpadku v kontextu operace pre-pack připravené před tímto prohlášením a provedené bezprostředně po něm, v jejímž rámci soudem ustanovený „zamýšlený správce“ zejména zkoumá možnosti případného pokračování v činnosti tohoto podniku ze strany třetí osoby a připravuje se na provedení úkonů bezprostředně po prohlášení úpadku, aby došlo k tomuto pokračování, a že v tomto ohledu kromě toho není relevantní, že cílem této operace pre-pack je i maximalizace výnosu z převodu pro všechny věřitele dotčeného podniku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 165, 10. 5. 2016.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Saale Kareda v. Stefan Benkö

(Věc C-249/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Článek 7 bod 1 — Pojmy ‚smlouva nebo nároky ze smlouvy‘ a ‚smlouva o poskytování služeb‘ — Regresní žaloba podaná mezi solidárními dlužníky ze smlouvy o úvěru — Určení místa plnění smlouvy o úvěru“

(2017/C 277/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Saale Kareda

Žalovaný: Stefan Benkö

Výrok

- 1) Článek 7 bod 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že předmět regresní žaloby mezi solidárními dlužníky ze smlouvy o úvěru tvoří „smlouva nebo nároky ze smlouvy“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Článek 7 bod 1 písm. b) druhá odrážka nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že taková smlouva o úvěru, o jakou se jedná v původním řízení, která byla uzavřena mezi úvěrovou institucí a dvěma solidárními dlužníky, musí být kvalifikována jako „smlouva o poskytování služeb“ ve smyslu tohoto ustanovení.